

dana 14. 6. 2011.

P-392/11-6

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
J. Jelačića 3, Bjelovar

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Bjelovaru, po: sucu Nadi Sambol, sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja **DOMA ZDRAVLJA BJELOVARSKO-BILOGORSKE ŽUPANIJE**, kojeg zastupa punomoćnik Žarko Obradović, odvjetnik u Bjelovaru, protiv tužene **GORDANE KNEŽEVIĆ MILIČIĆ** iz Bjelovara, Mihanovićeve 8, koju zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zorislav Krivačić i Dalibor Divić u Bjelovaru, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave, dana 26. svibnja 2011. godine u nazočnosti punomoćnika stranaka, istoga dana

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Tužena Gordana Knežević Miličić iz Bjelovara, Mihanovićeve 8, dužna je platiti tužitelju Domu zdravlja Bjelovarsko-bilogorske županije, Bjelovar, J. Jelačića 13c, iznos od 2.587,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 14% godišnje od 23. prosinca 2010. do isplate i trošak postupka, sve u roku od 8 dana.”

II Tužitelj je dužan tuženoj nadoknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.330,00 kn kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv tužene podnio tužbu radi isplate iznosa od 2.587,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 23. prosinca 2010. godine, do isplate. U tužbi navodi da je s tuženom zaključio ugovor o zakupu

poslovnog prostora u Domu zdravlja Bjelovar za obavljanje djelatnosti dentalne medicine. Temeljem čl. 16. Ugovora tužena se obvezala plaćati zakupninu u iznosu od 740,00 kn mjesečno do donošenja odluke ministra zdravstva kojom bi iznos bio izmijenjen. Prema Naredbi ministra Zdravstva od 6. prosinca 2002. godine najveći iznos zakupnine za jedinice zakupa u domovima zdravlja za 2003. godinu iznosi 1.250,00 kn mjesečno. Tužitelj navodi da je tuženoj ispostavljao račune za zakupninu prema Naredbi u visini od 1.250,00 kn. Od 1. siječnja 2010. godine tužitelj je u obvezi obračunati porez na dodanu vrijednost za zakupninu temeljem izmjena Zakona o porezu na dodanu vrijednost, pa je dopisom od 23. prosinca 2010. obavijestio sve zakupnike da su uz iznos zakupnine od 1.250,00 kn mjesečno obvezni plaćati i porez na dodanu vrijednost, što za razdoblje od 1. siječnja 2010. do 30. rujna 2010. godine iznosi 2.587,50 kn.

Tužena u odgovoru na tužbu osporila je tužbeni zahtjev. Tužena ne osporava da je između stranaka sklopljen ugovor o zakupu poslovnog prostora, da zakupnina iznosi 1.250,00 kn mjesečno, da je tužitelj dana 23. prosinca 2010. godine zatražio od tužene da prema računima za zakupninu za razdoblje od 1. siječnja 2010. do 30. rujna 2010. plati porez na dodanu vrijednost u iznosu od 2.587,50 kn. Tvrdi da tužitelj ne može jednostrano mijenjati ugovorenu visinu zakupnine, a što je učinio, jer je retrogradno na iznos zakupnine obračunao PDV i ispostavio račun. Ako je tužitelj obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost, trebao je tražiti izmjenu ugovorene zakupnine ili otkazati ugovor o zakupu.

Sud je proveo dokaze uvid u Ugovor o zakupu jedinice zakupa ordinacije opće medicine od 7. prosinca 1998. (list 3-6), Naredbu ministra zdravstva od 6. prosinca 2002., 6. ožujka 1996. i 11. siječnja 2007. (list 15), mišljenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Bjelovar od 18. listopada 2010. godine (list 9 - 10), dopis tužene tužitelju od 29. prosinca 2001. (list 11), račun tužitelja (list 12), dopis tužitelja Ministarstvu financija Porezna uprava od 23. 11. 2010. (list 13), Zaključak upravnog vijeća Doma zdravlja Bjelovarsko-bilogorske županije od 1. 12. 2010. (list 14), mišljenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Središnji ured od 28. prosinca 2010. (list 21 - 22).

Izvedene dokaze sud je cijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 84/08, dalje ZPP).

Prema čl. 16. Ugovora o zakupu jedinice zakupa ordinacije opće medicine od 7. prosinca 1998. godine, kojeg su zaključili tužitelj, kao

zakupodavac i tužena, kao zakupnik, ugovorena je zakupnina u mjesečnom iznosu od 740,00 kn, koja se primjenjuje do donošenja odluke ministra zdravstva o najvećem iznosu zakupnine za narednu godinu. Zadnjom Naredbom ministra zdravstva od 11. siječnja 2007. najveći iznos zakupnine za jedinicu zakupa u domovima zdravlja za 2007. iznosi 1.250,00 kn.

Prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost (N.N. 87/09) koji se primjenju od 1. siječnja 2010. godine domovi zdravlja su na iznos zakupnine dužni plaćati porez na dodanu vrijednost.

Sporno je, je li tužena obvezna platiti tužitelju porez na dodanu vrijednost u iznosu 2.587,50 kn za zakupninu za razdoblje od 1. siječnja 2010. do 30. rujna 2010. godine na koji ju je pozvao tužitelj dana 23. prosinca 2010. godine.

Nesporno je, da je tužitelj za to razdoblje tuženoj dostavljao račune u visini zakupnine 1.250,00 kn mjesečno bez obračunatog poreza na dodanu vrijednost.

Prema odredbi čl .2. st. 1. toč. 1-a Zakona o porezu na dodanu vrijednost (N.N. 47/95 – 94/09) porez na dodanu vrijednost plaća se na isporuke svih vrsta dobara i sve obavljene usluge u tuzemstvu, uz naknadu koje poduzetnik izvrši baveći se svojom gospodarskom ili drugom djelatnosti.

Prema odredbi čl. 6. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, porezni obveznik je poduzetnik koji isporučuje dobra ili obavlja usluge iz čl. 2. st. 1. toč. 1, 2. i 3. osim poduzetnika iz čl. 22. st. 1. ovog Zakona.

Prema navedenim odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost na zakupninu je tužitelj.

Prema čl. 5. Zakonu o zakupu poslovnog prostora, ugovor o zakupu sadrži i iznos zakupnine i rokove plaćanja.

Sud utvrđuje da je tužitelj, obzirom na izmjenu Zakona o porezu na dodanu vrijednost prema kojem je postao obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost na zakupninu, trebao zatražiti izmjenu Ugovora o zakupu kojeg su zaključile stranke (aneks ugovora) ili je ministar zdravstva trebao donijeti naredbu kojom se određuje da su zakupnici uz zakupninu dužni plaćati zakupodavcu (domovima zdravlja) i iznos poreza

na dodanu vrijednost, pa ukoliko tužena ne bi prihvatila takve uvjete tražiti raskid ugovora. Za razdoblje za koje se potražuje iznos u visini poreza na dodanu vrijednost tužitelj nije u računima dostavljanim tuženoj na iznos zakupnine obračunao porez na dodanu vrijednost, niti tražio plaćanje i tog iznosa, već je to učinio tek 23. prosinca 2010. godine, a izmjena Zakona o porezu na dodanu vrijednost primjenjuje se od 1. siječnja 2010. godine.

Budući tužitelj nije tražio plaćanje iznosa koji se odnosi na porez na dodanu vrijednost na zakupninu, na način da je tražio izmjenu ugovora o zakupu, niti je to ministar zdravstva odredio naredbom, niti je tužitelj obračunavao porez na dodanu vrijednost na zakupninu u računima koje je ispostavljao tuženoj za zakupninu, sud utvrđuje da tužena nije u obvezi platiti naknadno obračunati iznos poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 1. 1. 2010. do 30. 9. 2010. godine.

Temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP, tužitelj je dužan tužnoj naknaditi parnični trošak koji čini: sastav odgovora na tužbu po punomoćniku, zastupanje na raspravi 26. svibnja 2011., za svaku radnju 500,00 kn, PIV 230,00 kn, sudsku pristojbu za odgovor na tužbu 100,00 kn. Parnični troškovi odmjereni su prema vrijednosti predmeta spora i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

U Bjelovaru 26. svibnja 2011. godine

SUDAC

Nada Sambol, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Bjelovaru. Žalba se podnosi putem ovoga suda u roku od 8 dana, od dana primitka ove presude, u tri istovjetna primjeka. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2. ZPP-a zbog pogrešne primjene materijalnog prava.